

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XVII. Canonicis Regularibus Lateranensibus interdicitur exercitium curæ
animarum in Ecclesiis sæcularibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obstant. rec. me. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris pariter Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis huiusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & expresse sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Februar. 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Februarii part. 2. fol. 202.

XVII.
Nunc primum impress.

Decretum Sacræ Congregationis Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ editum de Canonicis Regularibus Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranen. ad Curam Animarum in Ecclesiis Secularibus exercendam non admittendis.

Motivum.

Cum fel. record. Gregorius XIII., alique nonnulli Summi Pontifices ejus successores ad regularem disciplinam in Congregatione Canonicorum Lateranensium Ordinis S. Augustini magis magisque firmandam Decretis suis mandaverint, ne dicti Canonici Curæ Animarum in Ecclesiis secularibus exercende juxta Constitutionem Innocentii III. rec. mem. incipien. *Quod Dei timorem &c.* cæteroquin capaces ad huiusmodi Curam in prædictis Ecclesiis exercendam, admittantur, quorum Decretorum observantiam retinendam esse non semel declaratum fuit: asserentibus vero e contra quibusdam dictorum Pontificum mentem haud fuisse, certa perpetua lege lata Innocentianam Constitutionem prorsus abrogare, sed immo illorum Decreta, seu mandata cum ipsis expirasse, ac propterea pro diversitate temporum diversas forsan editas fuisse declarationes, & interpretationes, nec uniformem servatam praxim. Ideo ex prædictis non infrequentes dubitationes, & controversiæ subortæ nascuntur, ob quas religiosa quies perturbari facile posset, accuratius in hoc sacro Ordine custodienda, cum illius Apostolica Instituta primævam disciplinæ, ac sanctimonie antiquorum Clericorum imaginem, & symbolum referant, quibus ipsa nascentis Ecclesiæ primordia florebant.

§. 1. Quapropter ad huiusmodi dubitationes explicandas, & controversias definiendas, atque

ut magis accurata disquisitione eorum Canonicorum spiritus, & vocatio dignoscatur, qui dum in tranquillitate Montis Sion cælestium contemplatione suavissime pascuntur, ad frangendum in valle lacrymarum panem parvulus (videlicet e Claustro ad regimen descensuri Parochialium) invitantur. Sacra Congregatio Eminentissimum, & Reverendissimum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re mature examinata, atque audito P. Procuratore Generali dictæ Congregationis Lateranen., speciali sibi auctoritate per S. S. D. N. Clementem Papam X. vivæ vocis oraculo attributa declarat, atque decernit, ut in posterum futuris perpetuis temporibus nemo ex Canonicis Regularibus Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen., quamvis non transfatus, ad Curam Animarum in Ecclesiis secularibus, etiam de Jurepatronatus in perpetuum, seu ad tempus quocumque titulo exercendam, admittatur, nisi præter Abbatis Generalis licentiam, expressum quoque Sedis Apostolicæ Indultum accedat, quod juxta sacerorum Ministrorum penuriam, & prout Animarum postulabit utilitas, in contingentibus casibus concedatur, itaut quælibet collatio, institutio, & deputatio in favorem huiusmodi Canonicorum aliter facta irrita prorsus, atque inanis censeatur, & sit; ac nulla etiam trienniali longiori possessio iisdem suffragetur: Canonicus vero, cui ejusmodi concessum fuerit Indultum, ad mentem præfati Innocentii III. (si commode fieri possit) socium unum ex suo Ordine, & Congregatione secum habeat cujus in iis, quæ Dei sunt, & Regularis observantiæ, tam consortio, quam solatio perfruatur.

§. 2. Cæterum si forte aliqui ex prædictis Canonicis ante hujus Decreti promulgationem, ad Curam Animarum huiusmodi Ecclesiis Parochialibus exercendam quoquo nomine, saltem cum licentia sui Abbatis Generalis jam admissi repellantur, eadem Sacra Congregatio iisdem speciali sibi auctoritate per Sanctissimum D. N. attributum benigne indulget, ut illi (quatenus aliud non obstat canonicum impedimentum) in huiusmodi exercitio Curæ Animarum, juxta collationem, Institutionem, seu Deputationem per ipsos jam obtentam licite valeat (Socium juxta prædicta secum habendo) continuare.

§. 3. Non obstantibus quoad supradicta omnia, & singula in præfati Decreto contenta supradicta Constitutione Innoc. III., aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam necessario, & individue exprimendis, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, formula professionis in eo Ordine, & Congregatione emitti solitæ, consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque Indultis, & Privilegiis, etiam in corpore Juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis; necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extentionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adferantur (illis alias in suo

Decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regular. auctoritate Apostolica sibi attributa factum, ne Canonici Regular. Lateranen. præficiantur Ecclesiis Secularibus Parochialibus abique Indulto Sedis Apost. Collationes, seu Institutiones aliter factas irritat.

Canonicus cui erit concessum dictum Indultum habeat socium ejusdem Ordinis, seu Congregationis.

Admissi ad curam animarum in Ecclesiis Secularibus ante promulgationem hujus Decreti in ea valeant continuare secum habendo socium ejusdem Instituti.

Derogat quibuscumque contrariis, & eam formulæ Professionis.

Etiam habentibus derogatorias derogatoriis. & requiruntibus specialem. & individualementionem.

robore

Mandat dictum Decretum publicari.

Fides transumptorum.

Edit. 18. Martii 1671.

Publicatio d. Decreti.

XVIII.

Nunc primum impressa.

Prooemium.

S. Ludovici admirabilis vita, & praeclara gesta unitim referuntur.

robore permanfuris) eadem Sacra Congregatio Sanctitatis suae auctoritate specialiter, & expresse derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Et ne praemissorum ignorantia a quoquam praetendi possit, voluit eadem Sac. Congregatio, ut supradictum Decretum in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Florae, ut moris est, affixum, omnes, ad quos pertinet ita arctet, & afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset. Utque eisdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae hac die 18. Martii 1671.

F. M. Cardinalis Brancatius.

Loco ✠ Sigillo.

C. de V. Archiep. Athen.

Die 29. Augusti 1671. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Florae, & aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Perinum S. D. N. Papae Curf.

Joseph Pizzardus Mag. Curfor.

Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ordinis Praedicatorum. Hujus Ludovici Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem Canonizationem, sed morte praeventus explere non potuit. Ideo hic Pontifex nedum ejusdem Ludovici, cujus insuper Bullam expedivit, sed, & aliorum quatuor, scilicet Rosae d. Ordinis Praedicatorum, Cajetani Thienaei, Francisci Borgiae, & Philippi Benitii Canonizationem solemniter peregit.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Caeli Terraeque Conditor ab ipso mundi exordio usque ad haec nostra tempora, in quibus seculorum fines devenisse creduntur, nusquam per singulas aetates tanquam per horas distributas Operarios in Vineam suam mittere desistit; qui pondus diei, & aestus portantes, labore, sudore, ac sanguine illam irrigarent, & omnium Coelestium virtutum, ac aeternae vitae fructibus germinare eam facerent; donec juxta divina Scripturarum oracula ex omnibus Gentibus, Tribubus, Populis, & linguis a solis ortus Cardine usque ad Terrarum limites omnes ad cenam Agni providi congregati in regno caelesti vinum novissimum biberent, quod Dei sapientia electis suis miscere consuevit. In excolenda Sanctae Crucis vite omni cura potissimum insudarunt in operibus diversi, in virtute uniformes, ut etiam per Regna, & Provincias nostris majoribus antea ignotas, ita innotuerit ejus virtus, ac vigor in totius Orbis victoria, ipsiusque de mundi Principe triumphus, ut jam tremendum illud cunctis Potestatibus nomen, quod est super omne nomen, sibi jam barbaras nationes subegerit, & in Nomine JESU omne genu flectatur, ac omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESUS in gloria est Dei Patris.

§. 1. Plures hujusmodi, & strenuos Operarios continuata serie Catholicae Ecclesiae Praedicatorum Ordo ministrare non desistit, inter quos novissime egregius Dei Servus LUDOVICUS BERTRANDUS mirifice claruit, qui ardentissima in ipsum Deum, & proximum caritate flagrans, ceterarum virtutum excellentia, prophetiae dono, & Apostolico ministerio coruscus, omnium lin-

guarum laudibus merito celebratur, cujus pietas, & devotio adhuc in ipsa tenera aetate effulset, quibus, & mundi contemptam, & Religiosi status perfectionem jungens veteranis Professoribus admirationi, & exemplo fuit. Postmodum ad Occidentales Indos Evangelicus Praedicator missus plurimos ad Christi fidem adduxit. Apostolicis etiam signis, charismatibus, & auctoritate decoratus, & cunctis virtutibus fulgens inventus est dignus, qui super excelsum Candelabrum in Sancta Ecclesia collocaretur, ut ceteris, qui in Domo Dei sunt ejus radii elucescant. Rationi, & aequitati convenit, ut praclarus hic Dei famulus, qui pro ejus gloria, & animarum salute, multos maximosque labores, & arumnas pertulit, cujus nomen Deus ipse gloriosum efficit, a nobis quoque, qui ejus vices in terris (licet immeriti) gerimus, honorabilis ubique reddatur. Hunc igitur ut merito in Ecclesia militante Populus fidelis, & Plebs Deo dicata Sanctorum fastis adscribi plenius agnoscat, ejus praclara gesta, & eximia virtutum ornamenta tanquam praecellentia, ad imitandum proponenda duximus, ut Christi nomine decorati gesta sua ad ejus exemplum in Dei gloriam conformantes eum in opportunitatibus, & tribulationibus Advocatum apud Deum Patrem Omnipotentem habere mereantur. Atque ut Christifidelium ora promptius in divinis laudibus exultent, & pietatis fervor erga tantum Jesu Christi Servum magis in dies excitetur, ejus admirandam, & omni laude dignam in Terris peractam vitam in primis exponere, & brevi inclusam eloquio patentem reddere decrevimus.

§. 2. Valentiae igitur in Hispania Tarracoeni ex piis, honestis, Catholicisque Parentibus Joanne Ludovico Bertrando, & Joanna Anna Exarch editus est in lucem Ludovicus Bertrandus anno Dominicae salutis millesimo quingentesimo sexto, Kalendis Januarii, & ibidem in Parochiali Sancti Stephani Ecclesia, eodemque fonte, quo olim S. Vincentius Ferrerius in Christo renatus fuerat, baptizatus fuit, ut Sanctum cui Ludovicus carnali prolapia junctus erat communi etiam regenerationis propinquitate attingeret. Infans a Parentibus eidem Sancto Vincentio mire devotis, pie, honesteque educatus, nec non optimis moribus ita imbutus fuit, ut neque in illa tenera aetate defuerint argumenta futurae Sanctitatis; vagientis enim, ac plorantis lacrymae nulla re sisti certius poterat, quam Sanctorum Imaginibus ejus conspectui oblatis, quarum ad intuitum domi, & in Templo mirifice gestiebat.

§. 3. Crescente aetate, crevit pariter virtutum Amor, & erga res divinas pronus affectus. Vix pueritiae limen attingerat, quando notatus fuit crebro ad solitudinem Cubiculi se se recipere, ut geniculans prolixae rationi incumberet. Illic Dominum in se loquentem audiens suimet corpuseculi robustus domitor evasit, illic sprete delicati cubilis mollitiae, aut humo, aut duro in ligno modicum somnum capiebat, illic jejuniis, victuique parcissimo corpus assuescere docuit, ac variis poenitentiae austeritatibus extenuare cepit. Exinde frequentando Gymnasio, & literarum studiis addictus non minus prava confortia, nugas, atque illecebras, quam otii laxamenta, velut bonarum artium arugines, & virtutum pestes cautissima sedulitate jugiter evitavit.

§. 4. In simplicitate cordis sui quaesivit Dominum, & invenit illum; in Ecclesiis enim, & maxime Ordinis Praedicatorum sapissime orationi vacans, morabatur: Sacris etiam lectionibus, divinisque colloquiis mentem reficiens, invenit quem diligebat Anima ejus: Sanctissimae Eucharistiae frequenti, humili, & occulta sumptione delectatus, in Dei ac Proximi amorem totus exar-

Ratio editionis Bullae.

Nativitas S. Ludovici, & Julque Parentes.

Infans a vultu desistit inspicies SS. Imagines.

Puer orationi, ac Poenitentiae incumbit.

Actus virtutum in pueritia exercit.